

тели, но отпускатъ изобилни срѣдства за поддържане фашистки училища въ чужбина.

3. Навсѣкжде черквата слага все по-здраво ръка върху възпитанието на младежта. Даже буржуазни държави, които преди войнитѣ бѣха въ конфликтъ съ черквата (Италия!) ѝ повръщатъ привилегиитѣ, съкровищата, натрупани съ грабежъ, училищнитѣ ѝ сгради. Цѣлиятъ учителски и университетски организъмъ се прониква все повече отъ мистицизъмъ, религиозенъ митъ и езуититѣ възвѣствяватъ „нози срѣдни вѣкове“, добавяйки: „кой би допусналъ такова нѣщо преди 30 години?“ По различни пѣтища религиозниятъ обскурантизъмъ сътрудничи съ милитаристичната дресировка.

Въз основа на всичко това, конгресътъ гласува като база, която, споредъ мѣстнитѣ условия, може да претърпи известни измѣнения, следнитѣ борчески искания на международното учителство:

1. Противъ намалението на бюджетитѣ по нар. просвѣта, за увеличението имъ за смѣтка на разходитѣ за войната, черквата, полицията, фашисткитѣ организаци и др.

2. Противъ всѣко намаление на заплатитѣ, противъ всѣко закъснение въ изплащането, противъ всѣкакви „доброволни“ удрѣжки.

3. Пенсия за смѣтка на държавата.

4. Противъ удължението на работното време, за класове не надминаващи 30 ученика, за настаняване на работа безработнитѣ учители или за издържането имъ отъ държавата.

5. Противъ закриване на училища и сливане на отдѣления.

6. За увеличение кредититѣ за училищнитѣ нужди — трапезарии, дрехи, инвентаръ. За даване степендия на децата на беднитѣ работници и селяни, на учителитѣ и за безплатностъ на обучението въ срѣднитѣ и висши училища.

7. Противъ всѣко ограничение правото на учителитѣ на организиране, противъ терора надъ борящото се за жизненитѣ си интереси учителство.

8. За изгонване на свещеницитѣ отъ училищата и премахване религиозното обучение въ всички училища.

9. Противъ военната дресировка на ученицитѣ, противъ национализма, шовинизма. Противъ империалистичната война.

Конгресътъ е издалъ и следния

ПОЗИВЪ

къмъ всички учители и учителски организации въ свѣта

„Седмиятъ конгресъ на Интернационала на работниците по просвѣтата, състоялъ се въ Хамбургъ презъ м. августъ 1932 год., отъ името на *повече отъ 1,300,000 членове изъ повече отъ 30 страни*, се обръща къмъ работниците по просвѣтата отъ всички раси и нации, отъ всички видове училища, къмъ всички членове отъ различнитѣ организации съ различни тенденции и всички работници на това поле, които стоятъ вънъ отъ организациитѣ.

Освенъ Свѣтскитѣ републики не съществува въ свѣта страна, където работнитѣ по просвѣтата да не страдатъ, да не изпитватъ